

SZENTLÉLEK ÉS A SZENT LÉLEK

A keresztelési felkészítőket mindig azzal kezdem, hogy beszélek az emberi lélek létezéséről.

Van lelkünk. Azonban honnan tudjuk, hogy van lelkünk? És ha van lelkünk, akkor mit kezdünk vele? Ha pedig vallásos emberek vagyunk, akkor tudjuk, hogy a lelkünk fogantatásunk pillanatától kezdve örökké él; először itt a földön, aztán majd az utolsó ítéletet követően a mennyben vagy a pokolban.

Ám térjünk csak vissza a fő kérdésünkhöz: honnan tudjuk, hogy van lelkünk? Először is tudjuk a kinyilatkoztatásból, amely a Szentírást és az egyház hagyományát foglalja magába. Jézus sokat beszél lelkünk megmentéséről; és hittanból is tanultuk mindannyian, hogy a szentségek, az imádság stb. lelkünk táplálékai és nem a testünké, noha kihatnak a testi folyamatokra is.

A kinyilatkoztatáson túl más úton is bizonyítékot szerezhetünk saját lelkünk valóságáról. A legjobb bizonyíték lelkünk létezésének a szeretet és a boldogság. A boldogság a szeretet terméke, hiszen csak akkor vagyunk boldogok, ha szerethetünk másokat, és mások is szeretnek minket.

A boldogság iránti vágy, a legalapvetőbb vágy az ember életében. Tény, hogy vannak szükségleteink: enni, inni, ruházat, lakás, de ezek mögött is ott a boldogság iránti vágy. Hiszen hiába van hol laknunk, ha boldogtalanok vagyunk. A boldogság, szeretet iránti sóvárgásunk lelkünk létezésének, életének bizonyítéka, hiszen nem a testünk akar boldog lenni. Nem a biológiai szerveink áhítazzák a szeretetet. Nem a hajunk boldogtalan, hanem valami más, megfoghatatlan részünkben érezzük igényét annak, hogy szeressünk és szeretve legyünk, boldogok legyünk és boldoggá tegyünk másokat.

Hol érezzük mindezt magunkban? Csakis a lelkünkben. Abban a lélekben, ami átjárja testünk minden egyes sejtjét. S miután rájöttünk arra, hogy van lelkünk, tapasztaljuk azt, hogy mennyire nem tökéletes a lelkünk. Mennyire nem vagyunk szentek. És a szeretet, boldogság igényünk, adásunk sem megfelelő sokszor. Hajlamosak vagyunk rosszul szeretni másokat, és magunknak sem azt követelni, ami helyes lenne.

Mástól várjuk a boldogságot, és mi sem tudunk mindig boldoggá tenni másokat. A lelkünk nem szent, nem tökéletes. Éppen ezért fontos számunkra a pünkösdi, a Szentlélek eljövetele. Mert Ő az, aki szentebbé, tökéletesebbé teheti lelkünket, és annak vágyait, kisugárzásait.

A Szentlélek az, aki megtanít minket szeretni. Hogy úgy szeressük a másik embert, ahogyan az helyes, és mi is úgy legyünk szeretve, ahogyan az Istennek tetsző. A Szentlélek az, aki boldoggá tesz minket olyan helyzetekben is, amikor sírnunk kellene, és a Szentlélek az, aki megtanít min-

ket arra, hogyan tegyünk másokat boldoggá.

A Szentlélek a kulcsa lelkünk boldog, örök életének. Isten csak annyit kér, hogy legyünk nyitottak a Szentlélek irányába. Engedjük be életünkbe, és engedjük ott cselekedni! Járjunk nyitott szemmel, hogy felfedezzük saját lelkünket és a benne, érte működő Szentlelket!

István atya

HÉT ÉVNYI HŰSÉG

„Mózes első könyve 29. rész:
Szolgálok neked hét esztendeig...”

Szél támad, és a
Homokot szerte szórja,
Vajudó gyökereknek
eső a sója.

Nyájak őrzője
mit is adsz te minekünk?
Megverték bánatát
hordozza a szívünk.

Csak a hit segít,
mely hűséggé mélyül,
Mint feldobott kavics
arcunkba szédül.

Megcsalatottak közt
mi vagyunk az utód,
Ki mondja majdan ki
az engesztelő szót.

S hét évnyi hűség
az hány lajtorja fok?
Kik megmérni tudják,
azok a boldogok.

Dezső Ferenc

EGYHÁZMEGYEI CSALÁDI NAP – NEGYEDSZER

„*Ti adjatok nekik enni!*” (Mt 14, 16) mottóval, immár negyedik alkalommal rendezték meg 2014. március 1-jén az Egyházmegyei Családi Nap a kaposvári püspökségen. A házasság hetéhez kapcsolódó, lassan hagyományává váló találkozó előadói a schönstatti lelkiséghez tartozó Varga házaspár, Károly és Erika, valamint Somos László kaposfői plébános voltak. Plébániánkat családok közösségünk tagjai képviselték, akik a Felsőtemplomhoz tartozó hívekkel közösen indított busszal érkeztek az egész napos programra.

A *Varga házaspár* előadásában — *Családunk a gondviselés iskolája* — rámutatott, hogy rengeteg apró dolog van, ami aggodalommal tölt el bennünket. Előfordulnak „bajok” az életünkben, de hogy ezekre az eseményekre mi hogyan tekintünk, az rajtunk múlik. A gondviselés nemcsak a nagy dolgokra, hanem az apróságokra is kiterjed. Az, hogy egy esemény, áldás vagy szerencsétlenség, az által-

ban nem derül ki azonnal. Sok bajnak látszó eseményről egy későbbi élethelyzetben derül ki, hogy abban jelen van Isten gondviselése. Éppen ezért nem kell mindent azonnal megmagyarázni, a miértekre keresni a választ, hanem el kell fogadnunk azt, ami éppen adatott nekünk.

Gyermekeinknek is gyakran túlmagyarázzuk a dolgokat, és nem adjuk meg nekik a lehetőséget az igenre, az

engedelmességre, gondviselésünk elfogadására. A gondviselésre adott válaszuk szempontjából sokkal hasznosabb szó az igen, mint a miért. Isten mindent javunkra tud fordítani.

Rámutattak arra is: azzal, ha kérünk, kifejezzük bizalmunkat az Atya iránt és embertársaink iránt is. Kötelességeink teljesítésében pedig ráhagyatkozunk Istenre, és így mások számára a gondviselés eszközeivé válnunk.

Az előadás utáni beszélgetésben a házaspárok megoszthatták, milyen helyzetekben élték meg, hogy társunk a gondviselés eszköze számunkra; átgondolhatták, hogy jelen élethelyzetünkben hogyan válhatnak a gondviselés eszközévé.

Ezután *Balás Béla püspök* atya a hat paptársával együtt bemutatott szentmisében megköszönte a megjelent házaspároknak, hogy elfogadták a meghívást. Az aznapi evangéliumból, amikor a 12 éves Jézust aggóva keresik szülei, kiemelte, hogy a legjobb családban is vannak botrányok. Gyermekeink eltávolodhatnak tőlünk és még Istentől is, de a tékozló fiú példája mutatja, hogy jobb emberként térhetnek vissza. Végül hozzátette, hogy a magyar egyház jövője a házásokban van, mint mondta: „Ezt a sebzett tájat, tönkrevágott magyar népet csak a házások tudják meggyógyítani.”

Somos atya Szegény Lázárok a plébániánk területén címmel tartott előadásában továbbvitte a nap vezérgondolatát: A családon belül és kívül, a közvetlen környezetünkben meglátjuk-e a hiányt szenvedőt? A szegény Lázárról és a gazdag emberről szóló jézusi példabeszéden keresztül (Lk 16, 19—31.) elmélkedett arról, hogy keresztényként mi a teendőnk. Lázárról csak azt tudjuk, hogy éheznek. Nem tudjuk, hogy került ebbe a helyzetbe, azonban ez nem is érdekes. A lényegét tudjuk, ott egy ember, aki éheznek, beteg, koldus, hiányt szenved. És a mi plébániánk területén is ott vannak a Lázárok. Nem kell hozzá Kalkuttába mennünk. A gazdag em-

ber pedig valószínűleg egy rendes, vallásos zsidó, aki megtartja a törvényt. Egyetlen bűne, hogy nem veszi észre Lázárt, nem képes átalakítani a szemléletmódját és észrevenni a szenvedőt. Pénz, rang, hatalom, pozíció, vallás: mind lehet olyan dolog, ami nem engedi, hogy kilépjünk világunkból és meglássuk a másik embert.

Gazdagok vagyunk? Mindannyiunknak van valamije, amiben többje van a másinál. Adjunk, amit tudunk, bátorítást, vigasztalást, vigyük el a Jó Hírt! A kereszténység nem a siker, az egészség vallása, hanem a szereteté. Életünk értelme, hogy tanuljunk szeretni. Amikor a házasságban a házaspárok összekötik az életüket, nekik is ez a feladatuk.

Somos atya előadása után lehetőség volt házaspáros és kiscsoportos beszélgetésre az előadás témájáról, valamint a püspökség kápolnájában szentségimádásra.

A nap záróakkordjaként *Nyéki Kálmán atya*, az egyházmegye család-pasztorációs felelőse, mielőtt jelenlevő paptársaival áldásban részesítette a családokat, megköszönte a Radnai házaspárnak az esemény megszervezését, *Rajnic Péternek* a nap levezetését, *Balogh Ádámnak* a hangosítást, a *gyerekvigyázók* munkáját és a *Kút közösség* énekes szolgálatát. Örömet fejezte ki, hogy a tavalyi családi nap óta több családcsoporthoz alakult az egyházmegyében, és biztatta a jelenlevőket: „*Hívjátok a többieket, ti az egyház élő kövei vagytok!*”

Horváth Tamás
Tűzkő Klára

BORKA FERENCNÉ IKONKIÁLLÍTÁSA

A soproni művészt köszöntő szavai-
ban Váron István atya elmondta, hogy
az ikonokkal Istenhez fordulunk re-
ményeinkkel, kérdéseinkkel. Bár az
ikonok képek, de nem csak egyszerű
illusztrációk vagy díszítő elemek, ha-
nem a megtestesülés szimbólumai.
Ugyanazt a lelki üzenetet nyújtják a
szemünknek, amit az Ige a fülünknek.
Az ikonok a keleti egyházak szentké-
pei, hátterük általában arany színű, és
a lerajzolt szent szembenéz velünk.

Borka Ferencné az ószövetség és az
újszövetség szentjeit ábrázolja, bár
ezen belül is vannak kedvenc „szent-
jei”, akiket nagyobb örömmel fest. El-
mondása szerint végig egyfajta isteni
jelenlétet és segítséget érez munkája
során az ecsetvonásokban, s ez a ké-
pek festésénél végig jelen van.

A kiállító művésznőtől megtudtuk:
őt nem a vallásosság vezette az ikonok
felé, hanem az ikonok vezették őt a
vallás felé.

Mónai Zsuzsanna

KRISZTUS „ÜRUTAZÁSA”

Ő
— már régen —
megtette a NAGY UTAT
az emberagy sejtszillag
milliárdjai között.

Az irtózatos úrben kavargó FÉLELEM
— folyton — örült gondolatokra, sza-
vakra és tettekre lázítana!

Az Ő szelíd,
kortalan „igéi”
meg tetteinek idilli és tragikus em-
lékei úgy száguldoznak át
a benső űrökön — az idegcsillag-vá-
rosok között — hogy azok boldogan
felizzanak tőlük,
ÉS EGYMÁS HARMÓNIAJÁT KERESIK.

Nélküle
kaotikus kavargásba fullad
a benső végtelenség...

Fa Ede

LÁTOGATÁS A CSALÁDOK ÁTMENETI OTTHONÁBAN

„Ne halasszátok holnapra a jót,
Amit ma megtehettek!
Holnap talán már nem lesz rá időtök”
(Bosco Szent János)

Elhatározás dolga, hogy szeretetből megtegyünk valamit, ami a másik ember javát, vagy örömét szolgálja.

Egyházközségünk márciusban úgy határozott — nem először —, hogy gyűjtést rendez a családok átmeneti otthona számára. A zsákok sok-sok ruhát, tartós élelmiszert, ágyneműt, edényeket, gyermekkönyveket továbbá 2 televíziót rejtettek.

Az adományt március 17-én szállítottam a helyszínre, a Teleki u. 12/D-be. Kíváncsi voltam az intézmény működésére és az ott élők napjaira.

Varga Viktória intézményvezető készséggel válaszolt kérdéseimre.

— *Ki az intézmény fenntartója?*

— A Magyar Vöröskereszt Zala Megyei Szervezete a fenntartó. Az otthon önálló szakmai irányításban működik, költségvetése a fenntartó költségvetésének része.

— *Milyen okok, körülmények miatt kerülnek ide a családok?*

— Életvezetési problémák miatt, valamint szociális és családi krízis során otthontalanná vált szülők — legtöbbször csak az anyák — keresnek védelmet gyermekükkel. Az intézmény befogadja a bántalmazott,

vagy várandós anyát, illetve a szüleszetről kikerülő, otthonnal nem rendelkező kismamát, gyermekével.

— *Mennyi férőhely áll rendelkezésre?*

— Jelenleg harminc gyermek és 12 felnőtt lakik nálunk. Az emeletes épületben 12 lakószoba van. A családok létszámának megfelelően bútort, ágyneműt az otthon biztosít. Közös fürdő, mosó-szárító helyiség áll rendelkezésükre a földszinten és az emeleten egyaránt. Családonként egy hűtőszekrényt biztosítunk. Teakonyha szolgál ételfőzésre, étel melegítésére.

— *Mennyi ideig vehetik igénybe az itteni segítő szolgáltatásokat?*

— Az ellátás határozott időtartamú, legfeljebb 12 hónapra szól. Ha az egy év lejártakor a felvételt indokoló körülmények továbbra is fennállnak, 6 hónappal az intézményvezető meghosszabbíthatja az itt lakást a tanév végéig.

— *Milyen feladatok várnak az intézményre a bekerülést követően?*

— A bekerülést követő célok összetettek. Szakmai feladat a család szerkezetének, működésének feltérképezése, a problémák összegyűjtése, a lehetséges természetes és mesterséges támogató rendszerek számbavétele. Meg kell ismerni a család életmódját, a bekerülés okait, a családok hátterét és problémamegoldó képes-

ségét. A sikeres társadalmi beilleszkedés érdekében ki kell alakítani a megoldási alternatívákat, és lehetőséget kell teremteni a család meggyengült erőforrásainak helyreállítására.

Szociális, mentális, egészségügyi ellátás keretén belül a családgondozó, mentálhigiénés munkatárs gondoskodik róluk, és segíti őket.

A lakók orvosi ellátást az intézményben, valamint az illetékes háziorvosi körzetben kapnak. Indokolt esetben a gyermekek gyógyszerellátását is vállaljuk. Szükség esetén ruháneműt biztosítunk az adomány-

készlet függvényében. Heti öt órában jogászt biztosítunk a gondozottak jogi természetű ügyeinek rendezésére.

— *Mi az intézményi munka vezérelve?*

— Az itt tartózkodás ideje alatt az önálló életre való felkészítés a cél, hogy innen elkerülve a családok képessé váljanak önálló, vagy részben önálló életvitelre. Mivel az intézményi jogviszony határozott időre szól, módszeresen végezzük segítő tevékenységünket. A kedvező élethelyzetbe került családokat meghívjuk, vendégül látjuk jeles ünnepek alkalmával, s ez például szolgál, reményt ad soruk jobbra fordulását illetően. Az utógondozást a Gyermekjóléti Központ családgondozója folytatja.

— *Kell-e anyagi hozzájárulást fizetniük az otthonba került gondozott családoknak?*

— Az ellátás az első hónapban térítésmentes. Utána — a vonatkozó Gyermekvédelmi Törvényben és kormányhatározatban foglaltak szerint — fizetni kell.

— *Dolgoznak-e az itt lakó felnőttek?*

— Nagy részben igen, a gyermekek pedig életkoruknak megfelelően a hozzánk közeli óvodába, iskolába járnak.

— *Vannak-e közösségi programok?*

— A családgondozók az interaktív foglalkozások keretében a helyes szülői attitűd kialakítását, illetve a pozitív töltésű anya-gyermek kapcsolat megerősítését célozzák.

Rendezvényeinknek nagy szerepe van a közösségépítésben. A gyermekek számára havi 1-2 alkalommal színes programokat szervezünk, pl. kézműves foglalkozásokat, kirándulásokat, valamint az egyéni képességek megmutatására is alkalmas rendez-

vényekre is sor kerül. Megemlékezünk az egyes ünnepekről is.

— *Van-e lehetőség a különélő házastárral való kapcsolat tartására?*

— Mindenképpen, bár az otthon rendjére, a gyerekek napirendjére, óvodai iskolai elfoglaltságokra mindenkor tekintettel kell lennie a szülőknek.

— *Kitől, kiktől kapnak segítséget?*

— Intézmények, közösségek, egyházak és magánemberek segítenek bennünket, és természetesen a Magyar Vöröskereszt Zala Megyei Szervezete. Ezúton is köszönetet mondok a Szent József Plébániának, a híveknek az adományokért, a lebonyolítók-nak a szervező, szállító munkájukért.

— *Mire van szükségük?*

— Minden adományt köszönettel fogadunk, legyen az ruhanemű, élelmiszer, bútortárgy, műszaki cikk, konyhai felszerelés.

— *Köszönöm a beszélgetést!*

Bálint Pálné

Móra Ferenc:

SZERESD A GYERMEKET!

(részlet)

*Szeresd a gyermeket! A lét napfénye ő,
Estellik, hogyha megy, hajnallik, hogyha jó,
Csöpp lábai nyomán az öröm kertje
zsendül,*

*Bimbónyi kis keze áldással van tele,
S melyik szeráf-zene érhetne föl vele,
Ha víg kacaja zendül?*

*Szeresd a gyermeket! Hisz oly hálás szegény,
Egyszerre könny, mosoly ragyog csillag-
szemén,*

*Ártatlan kis szívét az öröm megteli,
S köszönetét, akár az esti fuvalom,
Mely félve játszadoz a harmatos galyon,
Oly halkán rebegi.*

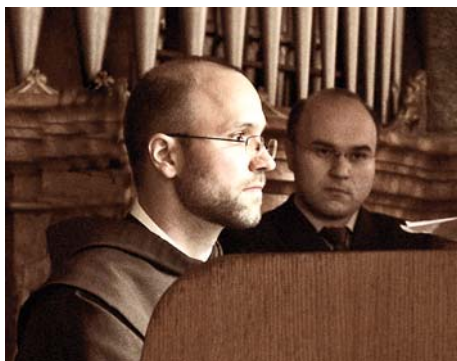
*Szeresd a gyermeket, öleld szívedre őt,
Ringasd el lágyan a szegény kis szenvedőt,
Lehunyt pilláinak töröld le könnyeit:
S míg te a gyermekek könnyét törölgeted,
Egy láthatatlan kéz a csillagok felett
Letörli vétkeid!*

ORGONAKONCERT AZ ALSÓTEPLOMBAN

Templomunk kántorának, Martonné Németh Máriának a kezdeményezésére nagyszerű orgonahangversenyt adott április 23-án templomunkban Szoliva Gábor ferences szerzetes.

Nagykanizsán gimnáziumi tanulmányai során ismerkedett meg a hangszer királynójával, majd teológiai tanulmányaival egy időben járt a Zeneakadémia Egyházzenei Tanszékére.

„Idővel rájöttem arra, hogy az orgona nagyon sokféle színre képes. Nemcsak mennydörögni tud, hanem egészen finom éneklésre is képes. Igaz, ez egy gép, amiben áramkörök, tolatyúék és huzattyúék vannak, mégis

az emberi érzelmek, gondolatok zenei kifejezésére egészen alkalmas” — mondta Szoliva Gábor.

Családjából nemcsak ő törekedett nemes érzések, gondolatok kifejezésére, hiszen édesapja városunk sokkötetes, sikeres költője, nagyapja

énekhangjával vívott ki elismerést. A műsorban romantikus, klasszikus, kora barokk művek hangzottak el.

Hegedűn közreműködött Földi Gábor. A nagyszerű élmény összekovácsolta, elvarázsolta a közönséget.

Mónai Zsuzsanna

BEZÁRT, DE SZABAD

— egy karmelita nővér tanúságtétele —

Húsvét 4. vasárnapján (idén május 11-e volt) tartja az egyház a hivatások világnapját: ilyenkor a földkerekség minden táján azért imádkozunk, hogy a Jó Pásztor támasszon szolgálatára új papi és szerzetesi hivatásokat. Bár az ünnep elsősorban a papi hivatások fontosságára hívja fel a figyelmünket, nem szabad elfelejtkeznünk a szerzetesi hivatásokért való imádkozásról sem!

Korunkban a papok és főként a szerzetesek életformája igencsak eltávolodott az átlagemberek életmódjától. Keveset tudunk róluk, előítéleteink vannak velük szemben, nem tudjuk, hogyan telik egy napjuk, mivel foglalkoznak, mi az értelme az életüknek, és egyáltalán tudják-e élvezni az életet. Nagyon távol érezzük magunktól ezeket az embereket, beszélgetni sem tudunk velük, hiszen gyakran egy kolostor falai között élnek.

Az alábbiakban karmelita szerzetes nagynéném tanúságtételét olvashatjuk, mely talán választ ad a bennünk sorakozó kérdésekre, és egy kicsit közelebb hozza hozzánk e különleges és szép hivatást választó emberek életét, világnézetét. Maria Amata nővér az olaszországi Sassuolo városának karmelita kolostorában él, 27 éve tett örökfogadalmat.

Fűrné Kinsztler Anita

Amikor rólunk van szó, sok kérdés merül fel, és a kérdések sokasága közül talán kettő érdeklő leginkább a nagy többséget: Miképpen zajlik le egy nap? Miért ez a választás?

Nos nézzük! Életünk, mindennapunk központi ereje a szentmise, ami hétköznap negyed nyolckor, vasárnap háromnegyed 9-kor kezdődik. Ezt előzi meg reggel 6-tól az első szemlélődő imaóra, amit csendben, de közösen végzünk. A szentmise előtt van a zsolozsma Laudes (reggeli dicséret), utána pedig a Tercia nevű ima.

Reggeli után mindenki a saját feladat körében végzi a munkáját. Mivel

önellátóak vagyunk, mindent mi végzünk. Főzünk, takarítunk, elkészítjük ruházatunkat, beteggondozók vagyunk idős nővéreink mellett. Mindemmellett ostyasütéssel foglalkozunk. Ez a jelenlegi beosztásom. Gépekkel dolgozom, s ha modernnek is, de ott kell lenni mellettük. Havi ötszázezer ostyát sütünk a megrendeléstől függően.

A délelőtti munka háromnegyed 12-ig tart. Ekkor imádkozzuk a Sexta nevű imát. Ezt követi az ebéd, majd az ún. rekreációs óra. Ilyenkor együtt vagyunk, és ... viháncolunk. No nemcsak azért, mert az olasz hangos nép, hanem mert életünk közösen végzett remeteélet, ami az jelenti, mindenki igyekszik munkáját csendben, egyedül végezni — mint a remeték —, de tud együtt is lenni, társalogni, megosztani a belső gazdagságot. Fontos, hogy ne essünk individualizmusba, s a rekreáció ennek szükséges eleme.

Kb. 14 órakor elimádkozzuk a Nónát, majd 16 óráig következik a szorosabb remeteélet, amit a pihenésen túl legalább egy órás belső továbbképzéssel töltünk ki. Önképzés, tanulmányozás ideje ez. Jó könyvtárral rendelkezünk, van honnan meríteni. Egyetlen foglalkozás, szakma birtokosa se mondhatja: már tudom. Sosem tudunk eleget, szükséges a mélyebb megismerés. Ez a mi életünkre is vonatkozik.

A délutáni egy órás szemlélődő imát megelőzi a Vesperás eléneklése. A 16—17 órai időközött mindenki saját elfoglaltságával tölti ki. Általában ekkor van az énekpróba is.

És most stop. Már másodszor emlitem a szemlélődő imát. Mi ez? Az ima általában megfogalmazott szövegek elmondására utal. Itt nem erről van szó, hisz az egész idő alatt csendben vagyunk. A mi esetünkben az ima nem más, mint együttlét, baráti együttlét azzal, akiről tudjuk, hogy szeret. Ki az, aki nem tölt el szívesen, ha lehet minél hosszabb időt azzal a személlyel, akiről tudja, hogy szereti?

Az ember életének értelme és célja a szeretet. Szeretettnek lenni és szeretni. Minden emberi tett e kettős cél körül forog. Tudatosan vagy sem, de ez a hajtóerő. A mi imánk tehát baráti kapcsolat, s mivel bensőséges, törekszik az egyedüllétre, az intim találkozásra, ahol egymás felé fordulva élnek.

A két fél — Isten és az ember — a két barát. Nyitott, befogadó, meghallgatja egymást, megnyilatkozik egymásnak. Közlik magukat, egyszóval barátkoznak. Nem egy távoli, utópisztikus Istennel tartom a kapcsolatot, hanem egy közeli személlyel, egy Baráttal. Ráadásul ez a baráti kapcsolat nem ad pszichikai elteltség érzést, megnyugvást, mert dinamikus. Új energiákat ébreszt, új képességeket fejleszt ki, egyszóval ösztönöz, mozgásban tart, folyton készlet valamire. Belül, bennünk lejátszódó találkozás. Ott, ahol végbemeleg minden személyes találkozás. Ott, ahol Ő van, és ahol az ember igazából önmaga.

Ez a baráti kapcsolat két szerető személy találkozása, ahol mindketten a másik kedvében akarnak járni. Naponta két órát szentelünk erre a bensőséges egyedüllétre, de a nap többi óráját is együtt töltjük, csak akkor elfoglaltságainkat végezve. (Sőt, ha a másik ember kér, mond valamit, akkor megszemélyesedik, mert a másik

az Ő, és benne a Barátom szól hozzám. Kedvemre való vagy sem, amit mond, Ő mondja. Ezt persze gyakorolni kell, nem megy máról holnapra.) Hasonlattal élve olyan ez, mint társaságban két barát. Elég egy tekintet, s értik egymást, de mindenkivel foglalkoznak, beszélgetnek. Mi is odafigyelünk a dolgunkra, de a Barátunk társaságában. A két óra alatt viszont intim együttlétről van szó, csak mi ketten, félretéve minden mást. A barátágot ápolni kell!

18.30—20.00 óráig zajlik a vacsora és a második rekreációs óra. 20-kor a napot lezáró ima, a Kompletórium. Az ezt követő kb. egy órás csend, elvonulás szimbolikus előkészítése a másnapnak, amit mi kb. 21.20-kor kezdünk az olvasmányos imaóra eléneklésével. 22 órakor mindenki szobájába megy az éjszakai pihenőre.

Az hiszem, sok apróságot kellene még megmagyaráznom, ehelyett életünk lényegéről szólok válaszolva így a miért kérdésre. Három ellentétpárt választottam:

Bezárt, de szabad

Az úgynevezett klauzúra miatt nem mondhatom el szóban, élőben az itt leírtakat. Gyakorlatilag bezártak a négy fal közé, ahonnan nem mehetek ki kedvemre.

Rögtön közbevetted: rab vagyok. Nos állítom, szabad vagyok, mert a szabadság nem a kedvem szerinti tettekben mutatkozik meg. Éppen ellenkezőleg. Az a szabad, aki képes önmaga irányítására, tudatos, felelős vá-

lasztások, döntések meghozatalára. Tud nemet mondani a környezeti hatásokra, tud megkülönböztetni, és egy határozott igennel halad a megismert jó felé, és elutasít minden eltérítő kísérletet. Más szóval nem madzaggal rángatott bábu, hanem élő, akarattal rendelkező Személy. A bezártság nem a falaktól, kerítésektől függ, hanem attól, ha valaki nem képes kezében tartani magát. Az a bezárt, az a rab, aki ösztönei után fut, aki önmaga rabja.

Az enyém egy tudatos, megfontolt választás, senki sem kényszerített ide, senki sem húzott be kötéllel. Nem is érzem magam bezártnak, hanem egyre szabadabbnak. Nem elég igent mondani egyszer. A mindennapi élet újra és újra ezer alkalmat ajánl, hogy ne hallgassak ösztöneimre — ne legyenek állati —, hanem szabad, akaratát önmaga és mások javára felhasználni tudó, gondolkodó Személy.

Na jó, rendben — mondod most —, de mindez mire való, ha senkinek sem adhatod át. Nem végeztek szociális munkát, csoportvezetői beosztást. Óvoda, iskola, kórház, mai szegényekkel való foglalkozás... Hol vagytok? Sehol sem vagytok jelen...

Rejtett, de jelenlevő

Fizikailag valóban nem vagyok jelen, hiszen mindig ugyanazon a helyen tartózkodom, nem forgok emberek között. Ha valaki meglátogat, a társalgóban találkozhatunk. Ennek ellenére jelen vagyok rejtettségekben élve is. Hol, hogyan? Megezik, hogy átvirrasztom szinte az egész éjszakát fiziológiai okok miatt, s reggel 5 órakor csörög az óra, mert mennem kell a gépekhez előkészíteni a tésztát az osztásüetéshez. Ráadásul alig egy-két órája sikerült elaludnom, s tessék, máris fel kell kelni.

Nos, pont ez az alkalom az, amikor egész nap jelen lehetek azoknál a családoknál, ahol az anya átvirrasztotta az éjszakát, mert aggódik: beteg a gyerek, későn jön haza, drogozik. Várta férjét, aki az alkohol rabja, vagy egyszerűen éjjel végezte azt, amit nappal nem tudott befejezni. Álmos, fáradt, de menni kell dolgozni, nevelni a gyermeket, főzni, mosni

stb. Ha én ugyanezt teszem lehetőleg elkerülve az ideges válaszokat, vagy nem töltöm ki másokon a fáradság okozta rossz érzést, csak csendben derűsen hordozom, mintha mi sem történt volna, akkor hatásosan vagyok jelen ilyen helyzetekben, és erő adok a másoknak a nap terhének hordozására.

Ki tudja, hányszor voltam már melletted is... Rejtve, de ott voltam, és közbenjártam. Kértem az erőt annak, aki szükségben volt. Jelen voltam és vagyok Az előtt állva, Akivel mély, baráti, bensőséges kapcsolatot élek. Előtte vagyok és ezt ismétlem: emlékezzél meg! Ismétlem, amikor magam is hasonló helyzetbe kerülök, de ezt mondom akkor is, amikor csak átélem gondolatban. (Földrengések, árvizek áldozatai, tető nélkül maradtak stb.) Ott vagyok, annak biztos tudatában: Ő közbelép. Hiszem ezt erőforrástól, támasztól mentes hittel, mert az eredményt nem látom, nem kapom meg azt a jóleső érzést, amit egy hálás tekintet, vagy az egyszerű „köszönöm” szó kimondása okoz. Csak hiszem, hogy jelen vagyok, közbenjárok. Ha oly sok embernek van ereje újrakezdeni, folytatni az életet minden baj, gond ellenére, az egy kicsit annak is tudható, hogy én szünet nélkül a Barátom előtt állok. Az előtt, Aki mindenre képes, s minden lélegzetemmel így szólok: emlékezzél meg! Minél bensőségebb a baráti viszonyunk, annál biztosabban találok meghallgatásra.

Haszontalan, de szükséges

Azt hiszem, ebből már látható az, amit a harmadik szókapcsolatról mondanék. Gyakori kérdésként halljuk: mivel foglalkoztok, miből éltek?

(Folytatás a 8. oldalon.)

BEZÁRT, DE SZABAD — egy kármelita nővér tanúságtétele —

(Folytatás a 7. oldalról.)

A hangsúly a termelésen, a hasznon van. Szinte elképzelhetetlen, hogy valaki ne ezt tegye az első helyre. Pedig én azt hiszem, ez az amiért mi *vagyunk*. Tudnunk kell felkiáltójelként lenni, vagy zavarni, mint bolha a fülben, mely legalább kérdésfeltevésre kész. A mi idővesztésünk nem szükségtelen (sokaknak az imáélet idővesztéség). Társadalmunk nem képes ilyen értelemben időt veszíteni. Rohan, fut, hogy kitöltse az időt olyasmivel, ami a gyűjtést, a birtoklást növeli. A ma embere nem tud *lenni*, csak *tenni*, s azt is magáért a tevéseért.

Így vagyok tehát szükséges akkor, amikor felesleges vagyok. Olyan, mint a tartóra helyezett lámpás, ami megvilágítja az utat. Nem szólok a munka ellen, hiszen mi is dolgozunk. Viszont ha az én kis munkámban engedek a tenni és csak tenni kísértésének, sohasem válhatok a tevékenységben is létező lenni tudás lehetőségének tanúságtétevéjévé.

Megélni, választani a felesleges szükségességet, a rejtett jelenléte és a bezártságban lévő szabadságot csak is olyan hittel lehetséges, amely a szeretetből fakad. Akit szeretünk, annak vakon hiszünk. A szeretet bolonddá tesz mindenkit. A szerelmeseknél nem így van? Ezt a szeretetet Benne találtam meg, s próbálom élni hűséges

kitartással akkor is, amikor a tűz esetleg lelohad, és csak a parázs parázslík, de nem aludt még ki. S aztán jön a pillanat, amikor újra fellobban, s továbbvisz. Ez jellemzi az igazi házaseletet is. Fönt-lent, öröm-fájdalom, könnyű-nehéz stb. Fontos, hogy ne aludjon ki a tűz, s ez leginkább tőlem függ. Hagyom kialudni, vagy kitartok akkor is, amikor unalmas?

Maria Amata nővér

Imádság:

Jó Pásztorunk, Jézus Krisztus! Te egykor apostolokat és tanítványokat választottál ki, és elküldted őket a világba, hogy hirdessék az evangéliumot minden embernek. Támassz, kérlek, ma is új hivatásokat, hívj szolgálatodra olyan fiatalokat, akik téged és szeretetedet megismerve egész életüket neked szentelik. Add, Urunk, hogy elfogadják és hűséggel teljesítsék hivatásukat mindazok, akiket a papságra vagy a szerzetesi életre kiválasztasz! Add meg nekik az erőt, hogy bűneiket, kicsinységüket legyőzve a te jóságodat, irgalmadat és szeretetedet tudják közvetíteni! Segítsd a papokat és szerzeteseket mindennapi megpróbáltatásaik során, hogy ne szűnjenek meg téged követni, és hűségük, tanúságtételük legyen számunkra is követendő példa! Fogadd el, kérlek, értünk közbenjáró imádságaikat!

A **kármelita rend** a 12. században alapított katolikus szerzetesrend. Az 1185 után elhunyt Szent Bertold vezetésével alapították a Kármel-hegyen, amely a mai Izrael északi részén, Ciszjordániában található. A rend a hegyről kapta a nevét. A rend *karizmája*, vagyis spirituális irányultsága a szemlélődő imádság. A kármelita lelkiség középpontja az Isten jelenlétében való élet. A regula minden más tevékenységet az ima köré rendez. Központi gondolata és előírása: „éjjel-nappal az Úr törvényéről elmélkedni és imában virrasztani”. A rend *Szűz Mária* különleges védelme alatt áll, ezért a Mária-kultusz a renden belül erős. Mint a legtöbb középkori eredetű rend esetében, a kármelitáknál is a férfiág az Első Rend (ők aktívak, illetve szemlélődők), a Második Rend a női ág (ők szemlélődők és kolostorokban élnek), a Harmadik Rend pedig a kármeliták körüli világiaké, akik házasodhatnak, de a liturgikus imagyakorlatokon és intézményeken keresztül kapcsolódnak a kármelitákhoz. Magyarországon öt rendházuk található: Budapesten, Keszthelyen, Kunszentmártonban, Győrben és Attyapusztán. (Forrás: Wikipédia, www.uj.katolikus.hu)

KRISZTUSHOZ

Azt a TUDÁST ébresztik fel a Te szavaid, amit hit nélkül megtanulni sosem lehet. Csak a Te igazságod kényszerítette BESZÉDES SZAVAKRA a KIMONDHATATLANT.

A Te igéiddel túljuthatunk sárban kúszó vágyainkon és félelmeinken. Semmi sem maradandóbb náluk: szellemi katedrálisként magasodnak porrá omló szöveg-felhőkarcok között.

Szavad sosem csábít: maga a VONZÁS. És túlvezet minden lázadáson: benne már béke és nyugalom eszköze a BOTRÁNY. Ott még a pontnak és vesszőnek is örök helye van. A Te igéid országában védettek vagyunk.

Aki Téged TELJES SZÍVÉVEL ÉS LELKÉVEL KÖVET: vagyon nélkül is végtelenül gazdag. BENSŐ SZÉPSÉGE nem áhít csaló dísz. Ő maga a DERÜ; mulattatni sem kell: a hajszával együttfutó KÉTSÉGBEESÉS gyötrelmeit maga mögött hagyja. És nem kavarrják fel többé lélekidegen tények üres árnyai.

IGAZI KÖVETŐD — evilági gyengeségében — titáni lélek az álerősek és hatalmat hazudók között. Ő önmagában is párta találhat; TELJESSÉGE nem kíván hozzáadást és kiegészítést. És fölösleges már szétszórnia a szájalom szó-szikráit: teljes valójában gyógyító és békét hozó IRGALOM tud lenni.

AKI VELED EGGYÉVÁLT, nem azt a HITET növeli magában, ami a világban és a tudat tükrében dereng — Ő egész lényében HITTÉ változik.

Neki nem kell testét-lelkét körülhatárolni, hogy otthon lehessen az öncsalás ravasz rejtekében: Ő A FENTILENTI TELJESSÉGET LAKJA, ahol félelem nélkül ölelkezik már Élet és Halál...

Fa Ede

ÉLTET

Maradék-csillagzat alatt éltet még az örök titok —, nyarak tengerében úszkálhatok.

Fuldoklásom vizéből menekülve Istent kiáltok segítségül.

Szoliva János

MIT TANULHATUNK A SZENTEKTŐL?

Páduai Szent Antal a világ legnépszerűbb szentjeinek egyike. Talán nincs is templom, ahol ne találkoznánk szobrával, mely angyali szelíd-ségű ifjú szerzetesként ábrázolja bar-na ferences csuhájában, karján a kis Jézussal, szabad kezében pedig lilim-mal. Ez az a hiteles kép, amelyhez végső menedékként katolikusok szá-zai fordulnak segítségül.

Szentünk Fernando néven 1188-ban született Lisszabonban. Családjának vallásos nevelése és a székesegyházi iskola hatására 16 évesen belépett az ágostonos szerzetesek kolostorába. Pár év múlva Coimbrában a rend hit-tudományi főiskoláján igen nagy elő-menetetl ér el a szent tudományok, különösen a Szentírás ismerete terén. Itt szentelik pappá.

Az első ferences vértanúk példáján felbuzdulva 1220-ban, vagyis 32 éves korában belép a ferencesek Kisebb Testvérek rendjébe, s felveszi Reme-te Szent Antal keresztnevét. Marok-kóba indul, hogy vértanú lehessen, terve azonban meghiúsul lebetegedése miatt. Be kell látnia, ez az út nem Isten akarata. Hajóját a vihar Szicília partjához sodorja. Messiná-ban rendtársai körében betegségéből felépül, de mivel nem ismerik, nem kap beosztást. A romagnai tarto-mányfőnök elé járul, vegye be tar-tományába. Így kerül néhány hónap-ra a montepaoloi remeteségbe, ahol napjait házimunkával, imádsággal és böjtöléssel tölti.

Forliban a házfőnök egy papszen-telési ünnep alkalmával őt kéri, tart-son beszédet a testvéreknek. Ekkor tűnik fel szónoki tehetsége, s ettől kezdve haláláig hirdeti az ígét előbb Észak-Itáliában, majd Galliában, később mint tartományfőnök Romag-nában. Tudásának és kiváló szónoki képességének köszönhetően Szent Ferenc megbízásával megalapította a ferences rend első hittudományi há-zát Bolognában, és ő lett a teológia első tanára. Lemondva a tartomány-főnökségről élete utolsó évét Páduá-ban tölti, ahol 1231-ben nagy sikerrel mondja el nagybőjti beszédeit. Ezt kö-

vetően már annyira legyengíti beteg-sége, hogy a camposampieroi reme-teségbe vonul. 1231. június 13-án a Páduához tartozó Arcellában, egy kis ferences rendházban hajtja végső nyu-galomra fejét. Sírja a padovai Szent Antal-bazilikában van, mely azóta na-gyon híres zarándokhelyé vált.

Habár az utókor a „csodatevő” el-nevezéssel tisztelte meg személyét, csodái csak temetése napján sokasod-tak meg. Halála után egy éven belül már szentté avatta őt IX. Gergely pá-pa, XII. Piusz pedig egyháztanítóvá, név szerint „Doctor evangelicus” vagyis evangéliumi doktorrá nyilvánít-totta. Minden év június 13-án emlé-kezünk meg Páduai Szent Antalról, a szegények pártfogójáról, akihez min-den nehézségünkben bizalommal for-

dulhatunk.

Tanítása:

„A szentek — e földi homályban — ragyognak, mint a csillagok az ég-boltozaton. Valóban csillagok a szen-tek, és Krisztus gondviselésének rej-tekében tartja őket; nem akkor tűn-nek fel, amikor ők akarják, hanem ké-szen állnak arra az órára, amelyet az Úr határoz meg számukra. És amikor meghallják szívükben a hívást, kilép-nek a szemlélődés titkos kamrájából, hogy végrehajtsák a művet, amelyre rendeltettek.”

Életútjának tanulságaként levonhat-juk:

Aki engedi, hogy Isten irányítsa éle-tét, az mindig megtalálja a módját, hogy képességeit hivatásának megfe-lelően a legteljesebb módon kibonta-koztassa.

Szent Antal páratlan szellemi ké-pességekkel rendelkezett, mégis az egyszerű, jámbor, karján a gyermek Jézust tartó ferences szerzetes képe maradt fenn róla. Nem véletlenül. Egész életében megmaradt végtele-nül egyszerűnek és alázatosnak. Kér-jük Szent Antal közbenjárását, hogy hozzá hasonlóan figyelmünk mindin-kább a belső értékekre összpontosul-jon, ne csupán a külsőségekre, hogy elérhessük Üdvözítőnk célját.

*Antal Zsolt
Csonka Laura*

Kapisztrán Szent János az a szent, akinek neve hallatán egy dolog bizto-san eszünkbe jut, mégpedig a törökök ellen vívott nándorfehérvári diadal. Vajon ki is volt ő valójában, és mi egyebet tanulhatunk tőle?

Híres szentünk 1386. június 24-én született a dél-itáliai Capestranóban. Atyja német származású „északi báró” volt, aki az Anjou uralkodókkal költözött délre, végül pedig a nápolyi király hűbérese lett. Miután életét vesztette, ellenségei a kis János szeme láttára égették fel atyja várát. Mivel a fiú rendkívüli tehetséggel volt meg-áldva, kora leghíresebb jogi karára, Perugiába küldték tanulni. A király-ság legfőbb bíróságának elnöke lett, de egy perben igazságtalan halálítélet meghozatalára kényszerítették, ezért lemondott tisztéről. Ezután a király 26 évesen Perugiába küldte bírászkod-ni. Gyors és ragyogó karrierje birto-kában jegyességet kötött egy Nápoly-ban élő grófi család lányával, de ekkor fordulat következett be életében.

A Perugia és Malatesta közti hábo-rúban elfogták, és börtönbe vetették. Megkísérelte a szökést, de ismét el-fogták. Az itt átélt borzalmak hatá-sára olyan változás történt lelkében, amelyben később a megtérését látta. Teljesen szakított a világgal, felbon-

(Folytatás a 10. oldalon.)

MIT TANULHATUNK A SZENTEKTŐL?

(Folytatás az 9. oldalról.)

totta az eljegyzést, és jelentkezett a ferences rendbe, ahol kegyetlen próba elé állították. A guardián azt kívánta tőle, hogy Perugiában, ahol sok sikerben volt része, alázza meg magát. Fején a bűneivel teleírt püspöksüveggel egy szamár hátára ültették, s így kellett végigvonulnia az utcákon. Az emberek gúnyolódásaira visszaemlékezve élete meghatározó eseményeként gondol vissza. „*Én büszkébb vagyok a sátánnál, de mióta ferencrendi testvér lettem, iparkodtam megfélemezni magamat.*”

Ezt követően minden tehetségét és erejét Krisztus ügyének és a fellazult ferences rend megújításának szentelte. János először személy szerint élte az ősi ferences életformát, majd törvényhozója lett az obszerváns irányzatnak. IV. Jenő pápával ő alkotta meg az obszerváns szabályzatot, és mindent megtett annak érdekében, hogy egész Európában meghonosítsa eszméjét. Éppen ez az obszerváns mozgalom volt az, amely a hívők körében feléledő vallásos érdeklődést újra az egyház hatáskörébe tudta vonni.

Vándorprédikátorként járta a világot. A feljegyzések szerint mindig mezítláb közlekedett, rengeteget imád-

kozott, keveset evett, és nagy alázatban, egyszerűségben élt. Határozottan harcolt az uzsorakamat ellen, a ferences harmadrendben pedig Szereztövetséget és több kórházat is alapított. E tevékenységeivel ő ismertette meg a kolduló és prédikáló életformát az Alpokon túl. Az igehirdetésnek ebben a formájában szinte a semmiből, előlről kellett kezdeni mindent, mivel „a kereszténységet csak az ismerheti, aki maga hiteles formájában éli. Ezért volt olyan fontos az obszervancia, vagyis a ferencesek ősi regulája. E nélkül minden teljesen hiábavaló, még a legszebb prédikáció is.” Ez a felismerés és misszió volt a Kapisztrán-féle obszerváns reform lényege. Szavainál csak életszentségének ereje volt nagyobb hatással az emberekre. Prédikáló munkásságát negyven éven át végezte. Stílusa egyszerű, de képekben nagyon gazdag volt. Csodálatra méltó, hogy vándorprédikátor élete során honnan volt ideje az íráshoz. Egy 17. században összeállított római kézirat-gyűjteményben írásai tizenkilenc kötetet töltenek meg! Írt a pápa főségéről és teljhatalmáról, a házasságról, magyarázta a ferences regulát, és kommentárokat is írt jogi szabályokhoz. Mindemellett levelezett és gyó-

gyított is. Barátjának, Szent Bernardinnak ereklyéivel egy párizsi kódex közel kétezer ilyen gyógyulást sorol fel hely, személy, dátum és tanúk adataival!

Élete utolsó szakasza és hősiességének önfeláldozása Magyarországhoz kapcsolja. Kora előtt felismerte, hogy a török veszedelem miatt Magyarország megsegítésén múlik Európa és a kereszténység jövője. Írt a burgundi fejedelemnek, a pápának és a császárnak, hogy készítsék összefogásra az uralkodókat. Ő maga pedig elindult, hogy személyes jelenlétével lelkesítse a magyarokat a harcra. Kapisztrán János a minél szélesebb összefogás érdekében fáradozott. Hetven éves volt ekkor. Mindeközben Erdélyben az ortodoxok térítésén fáradozott. 1455. február 15-én a budai vár templomában kézhez kapta a pápától küldött keresztet és a megbízást, amelynek értelmében kereszties háborút kellett hirdetnie a törökök ellen. Július másodikán már huszonkétezer fős sereg gyűlt össze, majd tíz nap leforgása alatt a száma hatvanezerre nőtt. Valamennyien János gyújtó szava és hite hatására indultak hadba Nándorfehérvár megsegítésére.

Nemcsak a sereg összegyűjtésében volt fáradhatatlan, hanem a harcban is. Amikor a szultán pihent seregeket vetett a harcba, és sikerült benyomulniuk a vár külső udvarába, Hunyadi katonái kétszer verték vissza őket, éjjel körül harmadszor is benyomultak. Szilágyi Mihály kétségbeesett, és előkészületeket tett a vár kiürítésére. Kapisztrán ekkor új keresztéseket hozott a várba, s a megerősödött magyar védők újra támadtak és győztek. A vártól visszahömpölgő törökök látván fellelkesült a magyar sereg. Végül támadást indítottak, amelynek élén Kapisztrán János állt, aki Hunyadi Jánossal egyetemben győzelemre vezette népüket.

Amikor e győzelem híre Rómába ért, a pápa örök emlékezetül elrendelte Urunk színeváltozása ünnepét augusztus 6-ára, és szokássá tette a déli harangszót.

Három héttel később meghalt Hunyadi, és október végén az újlaki kolostorban visszaadta lelkét Urának

Kapisztrán János is. Testét itt őrizték mindaddig, amíg a török hódoltság idején ismeretlen körülmények között nyoma nem veszett. 1690-ben avatták szentté. Ünnepe 1890-ben vették fel a római naptárba, március 28-ára. Mivel ez a nap legtöbbször nagybőjtre esik, 1969-ben az ünnepet áthelyezték halála napjára, október 23-ára.

A zimonyi táborba gyűlt keresztsekhez a következő beszédet intézte: „Ne nyújtsátok ki kezetekezt rablott jószág után, hanem szálljatok szembe

*Krisztus keresztjének ellenségeivel! Űz-
zétek el őket, ne engedjétek, hogy a ke-
reszténységet legyűrjék! Könnyen le-
győznek minket, ha csak zsákmány
után járunk; levernek minket a törökök,
ha zsákmányért üldözzük őket. Harcol-
jatok vitézül Krisztusért, és meglátjátok,
hogy Isten áldása lesz rajtatok! Ha őket
legyőzzük, mindaz, amit ellenünk ide-
hordtak, a birtokunkba kerül. Legyetek
bátrak a harcban, küzdjétek meg az ősi
kígyóval, és megnyeritek az örök bol-
dogságot! Gyónjátok meg bűneiteket,*

*és a római pápa teljes bűnbocsánatot
ad nektek! Ó, fiaim, ó, legkedvesebb
magyarjaim, ó ti szegények! Fel a csa-
tára a török ellen!”*

Imádság: Istenünk, ki Szent János hitvallód által híveidnek győzelmet adtál a kereszt ellenségeivel szemben, kérünk, engedd, hogy közbenjárására a lelki ellenség minden cselvetésén győzelmet arassunk, és az igazság koronáját Tőled elnyerhessük!

Kiss Tibor
Csonka Laura

„...MINDEN FÉNY A FÉNYÉT TŐLE KAPJA.”

„Jövel Szentlélek, Alkotó;
szívünkben száz szárnyon kitörve
tagjaink jégburkát te törd le!”

(Franz Werfel)

Alkonyodott. A Nap vérkorongja lusztán közelített a horizonthoz. Minden nyugodni tért. A levelek finom susogása jelezte csak, hogy lélegzik a táj. Egy öreg olajfa árnyékában kis csoportosulásra esett a rőt fény.

— Megint velük volt! — sóhajtotta gondterhelten Alfeus, és görnyedt vállai közé húzta ősz fejét. — Bárcsak én is érezhettem volna közelségét!

Nesztelenül lopakodott az aprócska tisztáshoz.

— Az ország ... így mondta a Mester ... az Isten országa.

Felismerte a szívének oly kedves hangot. Jakab volt az, szeretett fia. A következő mondat megdöbbenette.

„Kenyér vagyok, melyből mindenki tör!” Alacsony, vékony emberke citálta a Tanító szavait.

Alfeus szégyenkezve kullogott el, bántotta, hogy az elhangzottak értelmét alig fogta fel. Hirtelen zuhant le a sötét.

Mintha tegnap lett volna! Jakab alig hitt a szemének. A karcú alak látványa megbabonázta. Mit tett ő, hogy a Teremtő így dédelgeti? Szívében apró örömszikrák gyúltak.

— Mester, Mester! — kiáltotta elfúló hangon. — Jöjj, tisztelj meg bennünket jelenléteddel!

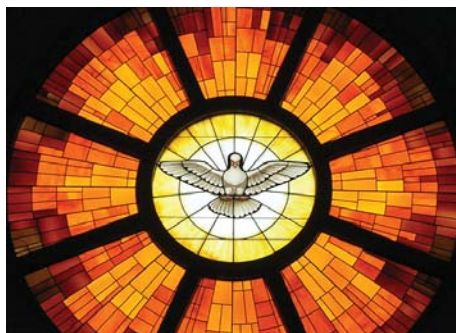
— Nézd, a hal ropogásra sült, épp ahogy szereted! Apám küldött egy korsó bort is a legjobb fajtaból.

Néhány pillanattal később észbekapott. Gyötrődve rogyott le.

— Jaj, nem tudok parancsolni a nyelvemnek!

„Uram! Add nekem üres locsogás helyett

A hallgatás súlyos, zord aranyát!”
(Némán fohászzkodott.)

A megszólaló hang halk, mégis erőt sugárzó volt. A jelenlevők tisztán érezték, ez parancs.

„Maradjatok Jeruzsálemben, testvéreim!” Tudom, nem könnyű nektek... miattam..., de ne féljétek!

„amikor leszáll rátok a Szentlélek, erő tölt el benneteket...!”

Alig néhány perc múltán a testvérek tágra nyílt szemmel bámultak a felhő takarta „csodára”.

Fülöp szeméből kövér könnycsepp gördült alá. Úgy marasztalta volna még! Miért? Miért tűnik mindig el?

Jakab finoman megszorította a vállát.

— Gyere, testvérem! Ne mutasd gyöngeségedet!

Megint együtt voltak. A házat titokzatos csönd ülte meg. Félték. Valaminek történni kell! A hang belülről jött. Titkos reményük mondatta. Jakab reszkető keze alig érintette Tamásét.

— Emlékszel, mit mondott?

„A Vigasztaló, a Szentlélek, akit az Atya elküld majd az én nevében...”

— Valami azt súgja, nem hagyott végleg el Mesterünk. Elment, az én szívem is sajog, de Ő tudja — hidd el, tudja — erők csak Átala leszünk! Utolsó szavait csaknem kiáltotta. Az egyre erősödő zúgás minden más zajt elnyomott. Rettegésük kézzelfoghatóvá vált. Még alig ocsúdtak a döbbenettől, amikor hatalmas lángnyelvek lobbantak, majd lassan, vörös lepedőként, leereszkedtek rájuk. Földöntúli békesség töltötte el lelküket.

Jakab csodálkozva látta, hogy egyre többen lesznek. A tömeg átláthatatlanná vált. Mindenki egyszerre beszélt, és hihetetlen módon értették egymást. Hosszú órákig tartott az euforikus állapot. Ismeretlen városokból érkezettek jó barátként ölelgették egymást, többen ujjongva táncra perdültek.

Hirtelen csendesültek el. Öreg, szakállas, rongyokba burkolódzott ember mozdult először. Zokogva estek térdre.

— Urunk, Teremtőnk! Hála néked! Jöjj, Szentlélek, költözz szívünkbe! Olyan árvák voltunk Nélküled!

Kertészné Tóth Éva

LILIOMSZENTELÉS ÉS A GYERMEKEK MEGÁLDÁSA

Sok, főként ferences templom évszázadokra visszanyúló hagyománya a lilomszentelés. Idén nálunk is felelevenítjük ezt a ferences hagyományt, és várjuk a gyermekeket és szüleiket a templomba június 8-án, vasárnap a 10 órakor kezdődő szentmisére, ahol áldásban részesülnek a gyermekek és lilomokat szentelünk.

A szokás páduai Szent Antalhoz kötődik, és valójában páduai eredetű. Az ottani plébániák (ma is) 13-13 elsőáldozó gyereket küldenek a Szent Antal-bazilikába, ahol ünnepélyesen kiosztják közöttük a megáldott lilomokat, s így vesznek részt a körmeneten, amelyen a neves szent ereklyéit viszik.

Szent Antal, aki Szent Ferenc után a legismertebb, és talán még nála is nagyobb tiszteletnek örvendő ferences szerzetes, portugál nemesi családból származott, az ő jelképe volt a mediterrán régióban honos fehér-liliom.

A liliom a keresztény művészetben a tisztaság, a gyermeki ártatlanság és a szüzesség jelképe. Jézus Krisztus is a mezők lilomait emlegeti Máté evangéliumában, amikor arra hívja fel a figyelmünket, hogy nyugodtan bízzuk magunkat az isteni gondviselésre, hiszen az Úr „az ég madarait” táplálja, a „mezők lilomait” pedig csodásan felöltözteti, miért kéne hát a táplálék vagy a ruházat miatt aggodalmaskodnunk. *Erre a gyermeki ráhagyatkozásra, lelkünk tisztaságára kell törekednünk: ez a lilomszentelés egyik fő üzenete számunkra.*

Szent Antalt a legtöbb ábrázoláson lilommal és a kisdud Jézussal a karján látjuk. (Így van ez a mi templomunkban is.) Egész életét áthatotta a gyermek Jézus szeretete. Egy prédikációjában ezt mondta: „Isten értünk gyermek lett. Sok oka lehet annak, hogy Krisztust gyermeknek nevezzük, ezekből csak egyet említek. Tettetek-e már valaha is rosszat egy gyermeknek, ütöttetek-e már meg egyet is? Ha azonban ezek után egy virágot, egy rózsát, vagy egy számára kedves dolgot ajándékoztok neki, azonnal elfe-

lejtí a rosszat, amelyet vele tettetek; elmúlik haragja, és nyakatokba ugrik. Ugyanígy Krisztus is: ha ugyan gyarlóságaitokkal meg is bántjátok őt, amint neki ajándékozzátok könnyeitekkel együtt a bűnbánat rózsáját, tüstént elfelejtí, hogy megsértettétek őt, hozzátok fut, karjaiba vesz és megcsókol...”

Sokszor hangsúlyozta, hogy Jézus — annak ellenére, hogy felnőtté vált a Földön — lelkében alázatos, atyját

tisztelő tisztaszívű gyermeke maradt Istennek. A gyermeki lelkület tehát különösen közel állt Szent Antal lelkéhez és Istenhez fűződő kapcsolatához. Mondják róla, hogy órákat töltött el Jézussal beszélgetve, és még munka közben is sokszor vele foglalkozott gondolatban.

Szent Antal gyermekekhez fűződő különleges kapcsolatát példázza az a történet is, amely szerint a halálát (mely egy női kolostorban következett be 1231. június 13-án) a nővérek titokban akarták tartani felravatalozásáig, ám kint alkonyatkor gyermekek futották be Pádua utcáit (akik őt alig ismerhették) kiabálva: „Meghalt a Szent! Nincs többé Antal!”

Ezért a Szent Antal-ünnep másik fő üzenete maga a gyermek.

A gyermek, aki az életünk örököse és a jövő élet forrása, Isten ajándéka, és a jövőnk záloga. A gyerme-

kek megáldása egyben tanúságtétel a gyermekek és a gyermekvállalás mellett, ami napjaink egyik legégetőbb társadalmi problémája. A magyarok és a keresztények egyre fogynak, és ezt a tendenciát meg kell fordítanunk, különben a létezésünk kerül veszélybe. Legyenek áldottak tehát a gyermekek, és legyenek áldottak a családok, ahol elfogadják, és szeretetben nevelik őket!

„A keresztények között, s főleg a keresztény családokban kell megmutatkoznia annak, hogy minden egyes gyermeket elfogadjak, szeretnek, megbecsülnek, egységes testi és lelki nevelésben részesítenek, és minden tekintetben törődnek vele. Így miközben a kicsinyek növekedhetnek »bölcsességben, korban és kedvességben Isten és az emberek előtt«, nagy mértékben hozzájárulnak a családi közösség építéséhez és a szülők megszentelődéséhez.” (Részlet a II. vatikáni zsinat Gaudium et Spes kezdetű lelkipásztori konstitúciójából.)

Jöjjetek tehát kedves Testvérek, hozzátok a gyermekeiteket, unokáitokat (őket lehetőleg a szülőkkel együtt), hogy mindannyian részesüljétek/részesüljenek az áldásból! (Kérem, jelezzétek a plébánián vagy a sekrestyében, ha tudjátok, hogy jöttök, mert a lilomok rendelésénél ezt bekalkulálnánk. Persze lilomot is lehet hozni, de az is kap, aki nem hozott.)

Befejezésül egy érdekesség az ünnepel kapcsolatban:

Szegeden, az alsóvárosi ferences templomban (minő hasonlóság!) az 50-es évekig (a ferencesek elhurcolásáig) rendszeresen tartották ezt az ünnepet. A hagyomány szerint itt a megszentelt lilomoknak gyógyerőt tulajdonítottak: gyümölcspálinkába tették a szirmaikat, amiket így sebgyógyításra, illetve belsőleg kockacukorra csepegtetve gyomorbántalmak esetén használtak.

Ezek szerint a lilomokat érdemes megőrizni(!)

B. Békési Beáta

FERENC PÁPA HOMÍLIÁJA A KERESZTÉNY KÖZÖSSÉGEKRŐL

Minden keresztény közösségnek össze kellene hasonlítania saját életét az ősegyház életével, és önvizsgálatot kellene tartania, hogy képes-e összhangban élni, tanúságot tenni a feltámadt Krisztusról, és segíti-e a keresztényeket — mondta Ferenc pápa április 29-én, a Szent Márta-házban bemutatott reggeli szentmiséjén.

A Szentatya három ecsetvonással vázolta fel az első keresztény közösség ikonját az *Apostolok cselekedeteinek* leírása alapján. A pápa a csoport három fő vonását emelte ki: képesek voltak a teljes belső összhangra, a kívülállóknak tanúságot tettek Krisztusról, megakadályozták, hogy tagjaik közül bárki is nyomorban szenvedjen: ez volt az újjászületett nép három sajátossága.

A pápa homíliájában abból indult ki, amire az egyház húsvét nyolcadában rávilágít: újjászületünk a Szentlélekből, aki életet ad az „új keresztények” első csoportjának, amikor még nem így nevezték őket. „A hívők sokaságának egy volt a szíve-lelke” (ApCsel 4,32) — idézett Ferenc pápa az *Apostolok cselekedeteiből*. A béke közösségét alkották. Ez azt jelentette, hogy abban a közösségben nem volt helye a pletykának, az irigykedésnek, a rágalmazásnak, a másik lejáratásának. Béke és megbocsátás: a szeretet mindent áthatott.

Ahhoz, hogy minősítsünk egy keresztény közösséget, fel kell tennünk a kérdést, milyen a keresztények magatartása? Szelídek, alázatosak? Abban a bizonyos közösségben veszednek a hatalomért? Irigységből veszednek? Pletykálnak? Nem Jézus Krisztus útján járnak? Ez a sajátosság

nagyon fontos, mert a gonosz lélek mindig arra törekszik, hogy megoszson bennünket. Ő az egymással való szembeállítás atyja — mondta homíliájában Ferenc pápa.

Abban az első közösségben sem hiányoztak a problémák. A Szentatya emlékeztetett a belső harcokra, a tanbeli, hatalmi harcokra, amelyek később felléptek. Például, amikor az özvegyasszonyok panaszkodtak, hogy elhanyagolják őket és az apostoloknak diakónusokat kellett kiválasztaniuk.

A kezdet fontos pillanata azonban örökre meghatározta a Szentlélekből született közösség lényegét. Olyan közösség volt, amely egyetértett és tanúságot tett a hitről.

Egy mai közösség tanúságot tesz-e Jézus Krisztus feltámadásáról? Egy plébánia, egy közösség, egy egyházmegye valóban hiszi-e, hogy Jézus Krisztus feltámadt? Vagy azt mondja: Igen, feltámadt, de azt hiszi, hogy Jézus csak a templomban van jelen. Szíve messze van ettől az erőtől. Tanúságot kell tenni arról, hogy Jézus él és közöttünk van. Így lehet megállapítani, hogy hogyan működik egy közösség.

A keresztény közösség életének harmadik mércéje a szegények. Először is az, hogy hogyan viselkedik a szegényekkel szemben, másodsor pedig, hogy maga a közösség szegény-e. Szegény-e szívében, szegény-e lelkében? Vagy bizalmát a gazdagságba helyezi? A hatalomba? Összhang, tanúságtétel, szegénység és a szegények gondozása.

Ez az, amit Jézus Nikodémusnak elmagyarázott: ez jelenti azt, hogy „felülről újjászületünk” (vö. Jn 3,1-21). Mert egyedül csak a Szentlélek teheti

ezt meg. Ez a Szentlélek műve. Az egyház a Szentlélek műve. A Szentlélek alkotja meg az egységet. A Szentlélek készítet a tanúságtételre. A Szentlélek tesz szegénnyé, mert ő a gazdagság és arra készítet, hogy gondoskodjunk a szegényekről.

A Szentlélek segítsen mindnyájunkat, hogy ezen az úton haladjunk, újjászületve a keresztség erejében — fejezte be kedd reggeli homíliáját Ferenc pápa.

(Forrás: www.bonumtv.hu)

Felhívás a szegények segítésére

Ferenc pápa a keresztény közösségekkel szemben a következő elvárásokat fogalmazza meg most már többször:

- szelídség, alázatosság;
- tanúságtétel;
- szegények támogatása.

Úgy érzem, emellett nem mehetünk el tétlenül. Szeretnék kérni benneteket, hogy imádkozzunk együtt az egyházközségért, hogy ezeket a célokat meg tudjuk valósítani a Szentlélek segítségével!

Ferenc pápa buzdító szavait követve gyakoroljuk kereszténységünket olyan módon is, hogy rendszeresen támogatjuk a szegényeket. Mutassunk példát a szolgálatban, és legyünk mi az elsődleges támogatók!

A templom körül a vasárnapi miséken rendszeresen összegyűlik 3-4 hajléktalan, akiket élelmiszerekkel kéne támogatni. Olyan élelmiszereket kellene a sekrestyében összegyűjteni, amit azonnal el tudnak fogyasztani, de akár el is lehet a következő hétvégéig tárolni. Pl. tartós kenyér, kalács, májkonzerv, tartós tej és egyéb tartós, de azonnal fogyasztható élelmiszer.

Kérjük, hogy hozzátok az adományaitokat a sekrestyébe, hogy már most vasárnap tudjunk élelmiszert osztani a szegényeknek. A továbbiakban pedig hétről-hétre pótolni kéne a készletet a várhatóan növekvő létszámú kéregetők számára.

Balogh András

EGYHÁZKÖZSÉGI KIRÁNDULÁS SZLOVÉNIÁBA 2014. JÚNIUS 7-ÉN

Plébániánk közösségi életének emlékeztető eseményei közé tartoznak a kirándulások. Ezen alkalmakkor elmélyültek az ismeretségek, barátságok szövődtek a hit jegyében. Következésképpen megélnünk az egyházi plébánia közösségi élet, megnőtt az együtt imádkozás és cselekvés igénye.

A Makovecz Imre tervezte színház és hangversenyerem

Kalandok sorát éltük át az utazások során: a haza földrajzi, történelmi, művelődéstörténeti, építészeti emlékeinek megcsodálásával, közös fürdözésekkel, esti színházi előadásokkal, rendházakban való éjszakázásokkal, hangulatos közös vacsorákkal. Ki ne emlékezne szívesen az utolsó kirándulásra Sümegen. A várhegy kecses alakjára, tetején koronaként a várral, az itt eltöltött szép napunkra Isti atyával. Esztergomra, a monostorokra, a székesegyházakra, püspöki és főúri palotákra, mártír papjaink és történelmünk emlékhelyeire, papszentelésekre, Árpád-kori és későbbi kis és nagy templomokra, benne szentmisékre, valamint a neves búcsújáróhelyekre.

Június 7-én a szomszédba, Szlovéniába tervezünk kiruccanni. Külföldre, mégis oly közel utazunk városunk-

tól, mintha a Balatonig mennénk. Itt négy nagy európai földrajzi régió találkozik egymással: az Alpok, a Dinári-hegység, a Kárpát-medence és a Mediterráneum az Adriai-tengerrel. *Alsólendva* a Lendva folyó partjára, a város fölé magasodó Vár- és Szőlőhegy nyugati lábához települt. A szlo-

véniai magyarok központi települése. Történetében a rómaiak, németek, Károly Róbert, a Bánffyak, az Esterházy grófok és a törökök szerepelnek. 1910-ben 2729 lakosából 2375 magyar volt, a többiek jobbra szlovének. A trianoni békediktátumig, majd 1941—1945-ig Zala vármegye Alsólendvai járásának székhelye és a Hetés tájegység központja. A Muravidékkel együtt a Szerb—Horvát—Szlovén Királysághoz került, majd megszállta a jugoszláv hadsereg. 1945 után a magyar lakosság asszimilációja felgyorsult. Jugoszlávia felbomlásával a független Szlovénia része lett. 2002-ben 11 151 lakosából 5653 szlovén, 3917 magyar, 86 cigány volt. Erről és sok másról is szót ejt majd idegenvezetőnk.

Reggel 7 órakor indulunk a templomunk melletti parkolóból. Először

Alsólendvára megyünk, hogy megcsodálhassuk a *Makovecz Imre tervezte színház- és hangversenyermet*. Majd vartúrúrára megyünk a *lendvai várba*, ami már a 12. században állt a település feletti hegyoldalon. Alaprajza L alakú az akkor uralkodó I. Lipót császár tiszteletére. Egészen 1945-ig az Esterházy család birtokában volt. Napjainkban kiállítások színhelye, amelyek közül mi is válogathatunk.

Aki a muraszombati rádiót hallgatja nálunk, sokszor még dalban is hallhat a legendás *Lendva-hegyről*. Nyugodtan nevezhetünk Lendva város szőlőhegyének. 265—328 méter magasságban emelkedik a város fölé. Az összefüggő, 500-600 hektárnyi szőlőhegyen egyértelműen az olaszrizling az uralkodó fajta, de megférnek itt a fehér világfajták, illetve ma már egyre inkább a vörösborfajták is. (Hagyományosan, egységesen ma is meghatározott időben szabad megkezdeni a szüretet a magángazdaságokban.)

A szőlőskertek által körülölelt területen emelkedik a *Szenháromság-kápolna*, amit az előkelő Gludovác család építtetett. A kápolnában egy természetes módon mumifikálódott emberi test is megtekinthető. A néphagyomány szerint a törökellenes csatározások egyik hőse, Hadik Mihály

Színházbelső

kapitány pihen itt. Autóbuszunk felvisz bennünket a hegytetőre.

Radamos falu a következő állomás, amelynek nevezetessége az erdőben álló Mária-fa. A kegyhely eredete 1947-ből származik, amikor Füle József falusi pásztornak a Fekete-erdőben egy tölgy tetején megjelent a Szűzanya. Később mintegy kétszáz embernek volt látomása itt, vagy csodaélménye. A fa kergét mára teljesen elhordták a csodára váró emberek, akik ma is rendszeresen zarándokolnak el a kegyhelyre.

Bántornyára vezet utunk ezután, ahol bizonyára az alsólendvai Bánffy-család egy tagja alapította a freskós templomot a tatárjárás utáni években. Itt is dolgozott a híres Árpád-kori festő, Aquila János. A Szent Miklós

Szent István szobra a templomkertben

„képregény” és a hajó déli falán magasan látható Szent László-legenda a bántornyai templomban rejtőzködő, csodálatos falfestmények legszebbike.

Szlovéniai kirándulásunk utolsó állomása *Dobronakon*, a *Trópusi kert és orchideafarm*, ahol az egzotikus virágok a szivárvány minden színében pompáznak. Az esetleges vásárláshoz, euro szükségeltetik annak, aki nem tud ellenállni a csábításnak.

Estefelé *Letenyén* vacsora várja az élményekkel teli megfáradt vándorokat.

Részvételi díj: 6000 Ft. Javasunk némi zsebpénzt (5-10 eurót) vinni.

Csak érvényes személyigazolvánnyal vagy útlevelemmel lehet kiutazni!

Szeretettel hív és vár mindenkit plébániánk!

Mónai Zsuzsanna

SZENTSÉGBEN, SZENTELMÉNYBEN RÉSZESÜLTEK

KERESZTELÉS

December: Sznopék Benedikt.

Március: Balázs Gréta Hanna, Janakai Szonja, Seres Olivér.

Április: Józsa Dávid, Maresch Laura, Mészáros Bianka, Mészáros Kristóf, Papp Kristóf Noel.

Május: Dömötör Sebestyén, Horváth Márk.

ESKÜVŐ

Május: Lambertus Jacous Veenendaal és Plánky Rita, Kovács Sándor és Kánya Adrienn.

TEMETÉS

Január: Ámon Istvánné Bodó Zsuzsanna (élt 50 évet), Bukovics Ilona (élt 90 évet), Klema Nándor (élt 63 évet).

Március: Kassai Ferencné Kelemen Valéria (élt 82 évet).

Április: Mándl Miklósné (élt 72 évet), Németh László (élt 68 évet).

Május: Bogdán Mária (élt 47 évet), Szökrény Vincéné Szabó Teréz (élt 89 évet), Takács János (élt 82 évet).

OTT VOLTAM

Uram! Már láttalak.

A parton saruid nyoma.

Hosszú lépteid a homokban,
s végig a tengerpart.

Talán hajóra szálltál sietve,
hívó szóra, a célt nem feledve.
Mentél a széllel magányosan,
lélekben egyre gazdagabban.

Bárcsak megint láthatnálak.
Lépdelnék nyomodban,
s a délutáni napfényben
utol is érnélek.

Néznél áthatóan, rám ismernél,
Mert láttál valóban.

Hiszen ezen a parton már jártam.
Nem lenne nálam boldogabb!

Csepella-Horváth Anna

ÖRÖK RINGATÓZÁS

Ember vagy,
rejtelmes szívdobogás,
hajnali virradat, ragyogás,
kéz, mely szétteríti a napot.

Az vagy csak,
őszen kóborló zarándok,
avarszágú bánat,
megrendült tehetetlenség —,
harangszóra hittel ébredő.

Csak az vagy, ember,
titokmély lobogás,
születés, elmúlás,
örök ringatózás —,
keresztrefeszülés.

Szoliva János

BOLDOGSÁGOK AZ ISTENI BOLDOGMONDÁSOK MARGÓJÁRA (Mt 5,1-2)

BOLDOGOK, akik tudják, miért élnek, mert akkor azt is megtudják majd, hogyan éljenek.

BOLDOGOK, akik összhangban vannak önmagukkal, mert nem kell szüntelen azt tenniük, amit mindenki tesz.

BOLDOGOK, akik csodálkoznak ott is, ahol mások közömbösek, mert örömteli lesz az életük.

BOLDOGOK, akik tudják, hogy másoknak is igazuk lehet, mert békeség lesz körülöttük.

BOLDOGOK, akik nevetni tudnak önmagukon, mert nem lesz vége szórakozásuknak.

BOLDOGOK, akik meg tudják különböztetni a hegyet a vakondtúrától, mert sok zavartól kímélik meg magukat.

BOLDOGOK, akik észreveszik egy diófában a bölcst, az asztalt és a koporsót, és mindháromban a diófát, mert nemcsak néznek, hanem látnak is.

BOLDOGOK, akik lenni is tudnak, nemcsak tenni, mert megcsendül a csöndjük, és titkok tudóivá válnak. Leborulók és nem kiborulók többé.

BOLDOGOK, akik mentség keresése nélkül tudnak pihenni és aludni, mert mosolyogva ébrednek fel, és örömmel indulnak útjukra.

BOLDOGOK, akik tudnak elhallgatni és meghallgatni, mert sok barátot kapnak ajándékba, és nem lesznek magányosak.

BOLDOGOK, akik nem veszik túl komolyan önmagukat, mert környezetük megbecsüli őket.

BOLDOGOK, akik figyelnek mások hívására anélkül, hogy nélkülözhetetlennek hinnék magukat, mert ők az öröm magvetői.

BOLDOGOK, akik komolyan tudják venni a kis dolgokat és békésen a nagy eseményeket, mert messzire jutnak az életben.

BOLDOGOK, akik megbecsülik a mosolyt és elfelejtik a fintort, mert útjuk napfényes lesz.

BOLDOGOK, akik jóindulattal értelmezik mások botlásait akkor is, ha naivnak tartják őket, mert ez a szeretet ára.

BOLDOGOK, akik gondolkodnak mielőtt cselekednének, és imádkoznak, mielőtt gondolkodnának, mert kevesebb csalódás éri őket.

BOLDOGOK, akik el tudnak hallgatni, ha a szavukba vágnak, ha megbántják őket, és szelíden szólnak, mert Jézus nyomában járnak.

BOLDOGOK, akik mindebből meg is tudnak valósítani valamit, mert gazdagabb lesz az életük.

Dr. Gyökössy Endre

PROGRAMOK JÚNIUSBAN

Június 1., vasárnap: Urunk mennybe-menetelének főünnepé.

Június 7., szombat: Egyházközségi kirándulás Szlovéniába

Június 8., pünkösdvasárnap. Ezen a vasárnapon régi ferences hagyomány szerint liliumot szentelünk, és megáldjuk a gyermekeket.

Pünkösdhétfő nincs az egyházban, ezért ezen a hétfőn csak esti szentmise lesz.

Június 13., péntek: Páduai Szent Antal emléknapja. Templomunkban nagy tiszteletnek örvend, ezért ezen a napon reggel 7.30-kor Szent Antal-miséjét tartunk.

Június 15., vasárnap: A Szentháromság vasárnapja.

Június 22., vasárnap: Úrnapja. Ezen a napon a miserend megváltozik. Palinban 8.30-kor lesz szentmise. A Szent József-templomban pedig 10 órakor lesz a körmenetes mise, este 18 órától pedig szentmise körmenet nélkül.

A Szent József-templomban 8.30-kor és Palinban 11.45-kor nem lesz szentmise!

Június 24., kedd: Keresztelő Szent János születése. Csak reggel 7.30-kor lesz szentmise.

Június 27., péntek: Jézus szentséges szívének főünnepé. Ezen a pénteken 7.30-kor lesz szentmise.

Június 28., szombat: Papszentelés a kaposvári székesegyházban.

Június 29., vasárnap: Szent Péter és Szent Pál apostolok főünnepé.

* * *

A miserend a nyár folyamán is a következőképpen alakul:

A Szent József-templomban:

Hétfőn 18 órakor.

Kedden 7.30 órakor Szent Antal-mise.

Szerdán 18 órakor.

Csütörtökön 18 órakor, utána szent-ségimádás.

Pénteken nincs szentmise.

Szombaton 18 órakor.

Vasárnap 8.30, 10 és 18 órakor.

A palini templomban:

Vasárnap 11.45 órakor.

A PLÉBÁNIAHIVATAL NYITVATARTÁSI IDEJE

Hétfőn 9—12 óráig.

Szerdán 9—12 óráig.

Csütörtökön 15—17 óráig.

A plébánia e-mail címe:
irodaszentjosef@gmail.com

Alsóvárosi
HARANGSZÓ

Kiadja: Szent József Plébánia, Nagykanizsa

Felelős kiadó: Váron István plébános

Szerkesztőbizottság:

Balogh András, Baloghné Békési Beáta,

Csonka Laura, Fűrné Kinsztler Anita,

Mónai Zsuzsanna, Váron István

Tipográfus: Lengyák András

www.szentjosefplebania.hu